

ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ และเพื่อให้มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการของการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยในการประชุม ครั้งที่ ๖๔๘ (นัดพิเศษ) เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือที่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อบังคับนี้มีให้ใช้บังคับแก่การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรของสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ และหลักสูตรร่วมข้ามสถาบันที่สภามหาวิทยาลัยยกเว้นไว้เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“บัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการบริหารบัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“คณะ” หมายความว่า รวมถึง สำนักวิชา วิทยาลัย และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ที่หลักสูตรสังกัด

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีของคณะ สำนักวิชา วิทยาลัยที่หลักสูตรสังกัด และให้หมายความรวมถึงผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่หลักสูตรสังกัด

“คณะกรรมการบริหารคณะ” หมายความว่า รวมถึง คณะกรรมการบริหารสำนักวิชา คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย และคณะกรรมการบริหารส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตรต่าง ๆ ภายในคณะ
สำนักวิชา วิทยาลัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งทำหน้าที่บริหารจัดการ
และพัฒนาหลักสูตร

“หัวหน้าภาควิชา” หมายความว่า หัวหน้าภาควิชาที่หลักสูตรสังกัด และให้หมายความรวมถึง
ผู้อำนวยการหลักสูตรที่ไม่สังกัดภาควิชา และผู้อำนวยการหลักสูตรสหสาขาวิชา

“บุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็น
คณาจารย์ประจำ นักวิจัย หรือบุคลากรอื่นซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี
ลักษณะเช่นเดียวกับเงินเดือนจากมหาวิทยาลัย

“ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก” หมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ” หมายความว่า ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสภา
มหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ให้ปฏิบัติหน้าที่
หนึ่งหน้าที่ใดในการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสอนหรือปฏิบัติหน้าที่
อื่นในหลักสูตรตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย และให้หมายความรวมถึงอาจารย์ประจำใน
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่มีสัญญาความตกลงกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการจัด
การศึกษาหรือการวิจัยร่วมกันในหลักสูตรนั้น ๆ ตลอดจนบุคลากรของหน่วยงานอื่นที่มีสัญญาความตกลง
ในลักษณะดังกล่าว

“อาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้ที่อธิการบดีแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณบดีจากบุคคลซึ่ง
มิได้เป็นอาจารย์ประจำให้ทำหน้าที่สอนนิสิตและรับผิดชอบรายวิชาตามความเชี่ยวชาญของตน ในแต่ละ
ปีการศึกษา

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับบัณฑิตศึกษาที่สภามหาวิทยาลัย
อนุมัติให้เปิดสอน และได้แจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อทราบแล้ว

“หลักสูตรแบบต่อเนื่อง” หมายความว่า หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตและหลักสูตรปริญญา
มหาบัณฑิตที่ใช้ชื่อสาขาวิชาเดียวกัน มีรายวิชาส่วนใหญ่ร่วมกัน มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็น
คณะกรรมการชุดเดียวกัน และใช้ระบบบริหารแบบต่อเนื่อง

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งที่ศึกษาเต็มเวลาและไม่เต็มเวลา เว้นแต่
จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ให้อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาออก
ระเบียบหรือประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อการอย่างหนึ่งอย่างใดอันจำเป็นสำหรับบัณฑิต
บัณฑิตศึกษาตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ บุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาตามข้อบังคับนี้ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับนี้และตามที่คณะกรรมการนโยบายวิชาการกำหนด

คณะกรรมการนโยบายวิชาการอาจแต่งตั้งบุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกซึ่งขาดคุณสมบัติข้อหนึ่งข้อใดตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเพื่อให้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาตามข้อบังคับนี้ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการนโยบายวิชาการกำหนด

ข้อ ๗ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งมิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการบริหารบัณฑิตวิทยาลัยเสนอเรื่องต่ออธิการบดีเพื่อวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๘ เพื่อให้การจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปโดยเรียบร้อย คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอาจออกประกาศบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อบังคับนี้ได้

เพื่อให้การดำเนินการตามข้อบังคับนี้เป็นไปโดยเรียบร้อย คณะกรรมการบริหารคณะอาจออกประกาศคณะกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ขึ้นใช้บังคับภายในคณะนั้น ๆ ได้ โดยต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับนี้

หมวด ๒

การจัดการศึกษา

ส่วนที่ ๑

ระบบการศึกษา

ข้อ ๙ การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาให้ใช้ระบบการศึกษาแบบหน่วยกิตเป็นแบบทวีภาคแบบตรีภาค หรือแบบอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๐ ปีการศึกษามีสองแบบ ดังนี้

(๑) ปีการศึกษาแบบทวีภาค แบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษา อันได้แก่ ภาคการศึกษาต้น และภาคการศึกษาปลาย โดยอาจมีภาคฤดูร้อนต่อจากภาคการศึกษาปลายอีก ๑ ภาค

(๒) ปีการศึกษาแบบตรีภาค แบ่งออกเป็น ๓ ภาคการศึกษา อันได้แก่ ภาคการศึกษาปีที่หนึ่ง ภาคการศึกษาปีที่สอง และภาคการศึกษาปีที่สาม

ในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ ต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ ส่วนภาคฤดูร้อน ต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์แต่ไม่เกิน ๘ สัปดาห์ ทั้งนี้ ชั่วโมงเรียนของรายวิชาที่เปิดสอนในภาคฤดูร้อนต้องเท่ากับชั่วโมงเรียนที่เปิดสอนในภาคการศึกษา

ข้อ ๑๑ หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณการศึกษา เรียกว่า “หน่วยกิต” โดยหน่วยกิตที่กำหนดไว้สำหรับการศึกษาในแต่ละรายวิชานั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อ ๑ ภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อ ๑ ภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๓) การฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อ ๑ ภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๔) การค้นคว้าอิสระหรือวิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อ ๑ ภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

หลักสูตรที่ใช้ระบบการศึกษาในระบบอื่น ต้องมีหลักเกณฑ์ในการคิดหน่วยกิต และรายละเอียดเกี่ยวกับการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคอย่างชัดเจน โดยต้องปรากฏในเอกสารหลักสูตรด้วย

ข้อ ๑๒ รายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรซึ่งนิสิตต้องศึกษาและสอบผ่านโดยได้รับสัญลักษณ์ S แต่มิได้นำมานับเป็นหน่วยกิตรวมในหลักสูตร เรียกว่า “วิชาที่ไม่นับหน่วยกิต”

นิสิตซึ่งได้รับสัญลักษณ์ U ในรายวิชาตามวรรคหนึ่ง ต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชานั้น

ข้อ ๑๓ หน่วยกิตมีสามประเภท ดังนี้

(๑) “หน่วยกิตเรียน” หมายถึง จำนวนหน่วยกิตที่นิสิตได้ลงทะเบียนเรียน

(๒) “หน่วยกิตคำนวณรายภาค” หมายถึง จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดรวมกันของทุกรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนเรียนและได้รับสัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C, D+, D, และ F ในแต่ละภาคการศึกษา

(๓) “หน่วยกิตคำนวณสะสม” หมายถึง จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดรวมกันของทุกรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนเรียนในทุกภาคและได้รับสัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C, D+, D, และ F ทั้งนี้ รวมถึงรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนเรียนมากกว่าหนึ่งครั้งด้วย

(๔) “หน่วยกิตสอบได้” หมายถึง จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่นิสิตได้รับสัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C และ S ในกรณีที่นิสิตสอบได้รายวิชาใดมากกว่าหนึ่งครั้ง หรือสอบได้รายวิชาใดที่ระบุไว้ว่าเทียบเท่ารายวิชาที่สอบได้มาแล้วให้นับจำนวนหน่วยกิตที่สอบได้ครั้งแรกรวมเพียงครั้งเดียว ยกเว้น ในกรณีที่รายวิชาที่มีเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับที่นิสิตได้เคยศึกษามาแล้ว และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรอนุมัติให้ลงทะเบียนซ้ำได้

ส่วนที่ ๒

ระยะเวลาการศึกษา

ข้อ ๑๔ “ระยะเวลาการศึกษา” หมายถึง ระยะเวลาการศึกษาทั้งหมดที่นิสิตใช้เพื่อการศึกษาและสร้างผลงานทางวิชาการที่กำหนดไว้ในหลักสูตร อันได้แก่ การเรียนรายวิชา การทำงานวิจัย และการเขียนวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์

ระยะเวลาการศึกษิตามวรรคหนึ่ง ให้เริ่มนับตั้งแต่ภาคการศึกษาที่นิสิตลงทะเบียนแรกเข้าในหลักสูตรจนถึงภาคการศึกษาที่นิสิตสอบผ่านและดำเนินการครบถ้วนตามหลักสูตร

ข้อ ๑๕ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่เกินระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ข้อ ๑๖ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา

ข้อ ๑๗ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิตต้องมีระยะเวลาการศึกษาตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา สำหรับผู้เข้าศึกษาดุษฎีปริญญามหาบัณฑิต

(๒) ไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา สำหรับผู้เข้าศึกษาดุษฎีปริญญาบัณฑิต

นิสิตซึ่งสอบวิทยานิพนธ์ผ่านและส่งเล่มวิทยานิพนธ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง แต่ยังไม่ผ่านการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ อาจขอขยายระยะเวลาการศึกษาต่อไปได้อีกไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา โดยให้ขยายได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา ในการนี้ ต้องมีหลักฐานการส่งผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ด้วย และนิสิตต้องรักษาสถานภาพการเป็นนิสิตในภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการศึกษา

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยทำให้นิสิตไม่สามารถสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาการศึกษาให้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารคณะเพื่อพิจารณาโดยลำดับ หากคณะกรรมการบริหารคณะเห็นชอบให้มีการขยายระยะเวลาการศึกษา ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการบริหารบัณฑิตวิทยาลัยและอธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๙ นิสิตสามัญไม่ได้มีเวลาตามข้อ ๔๖ (๒) ต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๑.๕ เท่าของระยะเวลาตามข้อ ๑๔ ข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๓

ภาษาที่ใช้ในการศึกษา

ข้อ ๒๐ การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาอาจใช้ภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศก็ได้ ภาษาที่ใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์หรือรายงานการค้นคว้าอิสระ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

การกำหนดภาษาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องประกาศให้ผู้สมัครเข้าศึกษาได้รับทราบ

หมวด ๓

หลักสูตร

ส่วนที่ ๑

หลักสูตรที่เปิดสอน

ข้อ ๒๑ หลักสูตรที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษามีดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สร้างเสริมความเชี่ยวชาญหรือประสิทธิภาพในทางวิชาชีพ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า

(๒) หลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับสูงกว่าปริญญาบัณฑิต สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สร้างเสริมความเชี่ยวชาญหรือประสิทธิภาพในทางวิชาชีพ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ๖ ปีการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต หรือระดับปริญญาโทบัณฑิตหรือเทียบเท่า เว้นแต่ ในกรณีที่เป็นหลักสูตรวิชาชีพ เฉพาะ อาจรับผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตเข้าศึกษาได้

(๔) หลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับสูงกว่าปริญญาโทบัณฑิต

ส่วนที่ ๒

โครงสร้างหลักสูตร

ข้อ ๒๒ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงต้องมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ข้อ ๒๓ หลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตต้องมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น ๒ แผน อันได้แก่

(๑) “แผน ก” ซึ่งเน้นการวิจัยและต้องทำวิทยานิพนธ์

(๒) “แผน ข” ซึ่งเน้นการศึกษารายวิชาและไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์

สาขาวิชาที่เปิดสอนแผน ข ต้องมีแผน ก ให้มีสิทธิ์เลือกศึกษาด้วย แต่สาขาวิชาที่เปิดสอนแผน ก อาจจะเปิดสอนแผน ข ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายวิชาการกำหนด

ข้อ ๒๔ หลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตแผน ก ตามข้อ ๒๓ (๑) แบ่งออกเป็นสองแบบย่อยดังนี้

(๑) “แบบ ก ๑” ซึ่งมีหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

(๒) “แบบ ก ๒” ซึ่งมีหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และหน่วยกิตรายวิชาไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต แต่รวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

ข้อ ๒๕ หลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตศึกษา ข ตามข้อ ๒๓ (๒) ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ต้องมีรายวิชาที่ผลิตทำการค้นคว้าอิสระจำนวน ๖ หน่วยกิต แต่หากเป็นกลุ่มสาขาวิชาอื่น ต้องมีหน่วยกิต รายวิชาที่ผลิตทำการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตแต่ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

ข้อ ๒๖ หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตศึกษาเป็นหลักสูตรที่เน้นการวิจัยที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่และมีคุณภาพสูงในทางวิชาการ แบ่งออกได้เป็น ๒ แบบ

(๑) “แบบ ๑” เน้นการทำวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย

(ก) “แบบ ๑.๑” ทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๔ หน่วยกิต สำหรับผู้ที่เข้าศึกษา ด้วยวุฒิปริญญาโทบัณฑิต

(ข) “แบบ ๑.๒” ทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต สำหรับผู้ที่เข้า ศึกษาด้วยวุฒิปริญญาบัณฑิต

(๒) “แบบ ๒” เรียนรายวิชาและทำวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย

(ก) “แบบ ๒.๑” เรียนรายวิชาไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิตและทำ วิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต สำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาโทบัณฑิต

(ข) “แบบ ๒.๒” เรียนรายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิตและทำ วิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๔ หน่วยกิต สำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาบัณฑิต

ข้อ ๒๗ สำหรับหลักสูตรแบบต่อเนื่อง ให้มีโครงสร้างของหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตศึกษาทั้งแบบ ๑.๑ แบบ ๑.๒ แบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒ แต่โครงสร้างของหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตศึกษาให้มีเฉพาะ แผน ก ทั้งแบบ ก ๑ และแบบ ก ๒

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจกำหนดให้นิสิตลงทะเบียนเรียนในรายวิชาหนึ่ง รายวิชาใดหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นประกอบการศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิตได้

ส่วนที่ ๓

การบริหารหลักสูตร

ข้อ ๒๙ ในแต่ละหลักสูตร ให้มี “คณะกรรมการบริหารหลักสูตร (ชื่อหลักสูตร)” ซึ่งแต่งตั้ง โดยคณะกรรมการบริหารคณะ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าภาควิชาหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้า ภาควิชา เป็นประธาน

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ

(๓) อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาวิชา ที่เกี่ยวข้องจำนวนอย่างน้อย ๑ คน เป็นกรรมการ

(๔) อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งหรือสองคนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการซึ่งไม่มีภาควิชา หรือเป็นหลักสูตรร่วมของหลายภาควิชา (สหภาควิชา) หรือเป็นหลักสูตรสหสาขาวิชา หรือมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น ให้คณบดีหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่คณบดีแต่งตั้ง เป็นประธานตาม (๑)

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตและหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิปันธิตในสาขาวิชาเดียวกันอาจเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกันได้

บุคคลคนหนึ่งอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหารหลักสูตรมากกว่า ๑ หลักสูตรได้

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารหลักสูตรว่างลง ให้คณบดีแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่เป็นกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่รักษาการประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการบริหารหลักสูตรคนใหม่ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง

ข้อ ๓๑ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารจัดการหลักสูตรให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะ บัณฑิตวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมมาตรฐานของหลักสูตรสาขาวิชาที่รับผิดชอบให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และตามมาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี)

(๓) กำกับและดูแลการสอนและการสอบของหลักสูตร

(๔) กำกับให้การดำเนินงานของหลักสูตรให้เป็นไปตามระบบประกันคุณภาพ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณบดี คณะกรรมการบริหารบัณฑิตวิทยาลัย และคณะกรรมการนโยบายวิชาการมอบหมาย

ข้อ ๓๒ ในหลักสูตรหนึ่ง ๆ ให้คณะกรรมการบริหารคณะแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน ๕ คนจากอาจารย์ประจำซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น

อาจารย์ประจำหลักสูตรมี ๒ ประเภท อันได้แก่

(๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๓ คน ซึ่งต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(ก) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต ต้องมีคุณวุฒิระดับปริญญาคุณวุฒิปันธิตหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือในสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

(ข) หลักสูตรปริญญาคุณวุฒิปันธิต ต้องมีคุณวุฒิระดับปริญญาคุณวุฒิปันธิตหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือในสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

(๒) อาจารย์ประจำหลักสูตรที่ไม่ใช่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๒ คน ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ ๖๖

ข้อ ๓๓ การแต่งตั้งอาจารย์ประจำเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร เกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกัน จะกระทำเฉพาะกรณีต่อไปนี้

(๑) ได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งแล้ว และได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรสหสาขาวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว

(๒) ได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับปริญญาโทบัณฑิตและปริญญาตรีบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกัน

ข้อ ๓๔ การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตรต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะ จากนั้นให้เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายวิชาการเพื่อทราบ

การประเมินและปรับปรุงหลักสูตรในแต่ละครั้ง ควรมีการทบทวนบุคคลผู้ทำหน้าที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๓๕ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพสำหรับหลักสูตรนั้นไว้ให้ชัดเจน โดยใช้ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรของมหาวิทยาลัย (CU-CQA) หรือระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระบบอื่นที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายวิชาการ

ข้อ ๓๖ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดให้มีการประเมินและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพการศึกษาย่างน้อยทุก ๆ ๕ ปี

หมวด ๔ การรับเข้าศึกษา

ส่วนที่ ๑ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

ข้อ ๓๗ ผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาต่าง ๆ ต้องสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการรับรอง ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

การกำหนดคุณสมบัติอื่นตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารคณะ และให้กระทำเป็นรายปี

ข้อ ๓๘ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า

ข้อ ๓๙ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงต้องสำเร็จการศึกษาหลักสูตร ๖ ปีการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต หรือหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตหรือเทียบเท่า เว้นแต่ ในกรณีที่หลักสูตรวิชาชีพเฉพาะ อาจรับผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตเข้าศึกษาได้

ข้อ ๔๐ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า

ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรแผน ก แบบ ก ๑ ต้องสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตที่จะศึกษา หรือสาขาวิชาอื่นที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนดโดยต้องประกาศให้ทราบก่อนการรับสมัคร เว้นแต่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรได้พิจารณาขออนุญาตเป็นกรณีพิเศษให้เข้าศึกษาได้

ข้อ ๔๑ ภายใต้บังคับข้อ ๔๔ และข้อ ๑๒๔ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตต้องสำเร็จการศึกษาในระดับหนึ่งระดับใดดังต่อไปนี้

(๑) ปริญญาโทบัณฑิตหรือเทียบเท่า

(๒) ปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตหรือสาขาวิชาอื่นที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด และมีผลการเรียนไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาเกียรตินิยม

ในหลักสูตรแบบต่อเนื่อง ให้รับเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิตหรือระดับปริญญาโทบัณฑิตตามคุณสมบัติของผู้สมัครที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งหรือข้อ ๔๐ โดยต้องผ่านเกณฑ์การสอบภาษาต่างประเทศสำหรับหลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิตตามที่คณะกรรมการนโยบายวิชาการกำหนด

ข้อ ๔๒ ผู้ที่พ้นสภาพการเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาเพราะเรียนครบระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแล้วแต่ไม่สำเร็จการศึกษา หรือพ้นสภาพการเป็นนิสิตเพราะแต้มเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด จะเข้าศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชาเดิมมิได้ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการรับเข้าศึกษา

ข้อ ๔๓ การรับเข้าศึกษาอาจกระทำโดยวิธีการสอบคัดเลือก การคัดเลือก หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเห็นสมควร

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจพิจารณาให้ผู้สมัครรายหนึ่งรายใดเข้าศึกษาในหลักสูตรในระดับรองลงมาหรือในระดับที่สูงขึ้นในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตรที่ผู้นั้นสมัครได้ หากผู้นั้นมีความรู้ไม่เพียงพอที่จะศึกษาในระดับการศึกษาที่สมัคร หรือมีความรู้สูงกว่าระดับการศึกษาที่สมัคร

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารคณะ

ข้อ ๔๔ ผู้ที่จะเข้าศึกษาในระดับหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต หรือหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบภาษาต่างประเทศตามที่คณะกรรมการนโยบายวิชาการกำหนดหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ดังกล่าว

ภาษาต่างประเทศที่จัดสอบควรเป็นภาษาอังกฤษ แต่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจพิจารณาให้สอบภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาอังกฤษได้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารคณะ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่ใช่ภาษาที่ผู้นั้นสื่อสารอยู่เป็นปกติ และในกรณีที่เข้าเป็นหลักสูตรทางด้านภาษา ต้องไม่เป็นภาษาที่จะสมัครเข้าศึกษาเป็นสาขาวิชาเอก

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่ผู้สมัครกำลังรอผลการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหรือปริญญามหาบัณฑิต การรับเข้าศึกษาจะมีผลก็ต่อเมื่อผู้นั้นส่งหลักฐานการสำเร็จการศึกษาดังกล่าวให้แก่สำนักทะเบียนและประมวลผลภายในเวลาที่สำนักทะเบียนและประมวลผลกำหนด

ข้อ ๔๖ ผู้เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จะศึกษาเกินกว่า ๑ สาขาวิชาในเวลาเดียวกันมิได้

ข้อ ๔๗ การรับบุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะ

ส่วนที่ ๓ ประเภทของผู้เข้าศึกษา

ข้อ ๔๘ ผู้เข้าศึกษาเพื่อรับประกาศนียบัตรหรือปริญญาใดปริญญาหนึ่งจากมหาวิทยาลัย ให้มีสถานภาพเป็น “นิสิต” ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

(๑) นิสิตทดลองศึกษา

(๒) นิสิตสามัญ

คณะกรรมการบริหารคณะอาจรับบุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยมีสถานภาพเป็นนิสิตทดลองศึกษาได้ เว้นแต่เป็นหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก ๑ หรือหลักสูตรปริญญาดุขฎิบัณฑิต แบบ ๑

ข้อ ๔๙ ให้ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรแบบต่อเนื่องมีสถานภาพเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยไม่จำแนกกว่าเป็นนิสิตระดับปริญญาดุขฎิบัณฑิตหรือปริญญามหาบัณฑิตในวันที่เข้าศึกษาจนกว่านิสิตจะเข้าสู่ระดับปริญญาดุขฎิบัณฑิตหรือปริญญามหาบัณฑิต ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ส่วนที่ ๑

ข้อ ๕๐ ผู้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยมิได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาใดปริญญาหนึ่งจากมหาวิทยาลัยจำแนกได้เป็นสามประเภทดังนี้

(๑) ผู้ร่วมฟังการบรรยาย

(๒) นิสิตนักศึกษาทำวิจัย

(๓) นิสิตนักศึกษาเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

การรับบุคคลเข้าศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารคณะ

ข้อ ๕๑ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจพิจารณาบุคคลอื่นที่มีใช้นิสิต เป็นผู้ร่วมฟังการบรรยายในบางรายวิชาได้ แต่ไม่เกิน ๖ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา โดยต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่สำนักทะเบียนและประมวลผลภายในเวลาที่สำนักทะเบียนและประมวลผลกำหนด

ข้อ ๕๒ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจพิจารณารับนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ มาทำการศึกษาค้นคว้าเฉพาะเรื่องในมหาวิทยาลัยได้ โดยให้ดำเนินการเป็นรายภาคการศึกษา หรือตามช่วงเวลาที่เหมาะสม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจเพิกถอนสถานภาพนิสิตนักศึกษาวิจยได้ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีผลงานก้าวหน้าเท่าที่ควร ประพฤติคนไม่เหมาะสม หรือมีเหตุอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเห็นสมควร

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องขึ้นทะเบียนกับบัณฑิตวิทยาลัย และในกรณีที่เป็นนิสิตซึ่งมาจากต่างประเทศ ให้บัณฑิตวิทยาลัยแจ้งให้สำนักงานวิรัชกิจทราบด้วย

ข้อ ๕๓ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจพิจารณารับนิสิตศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นนิสิตนักศึกษาเรียนข้ามมหาวิทยาลัย เพื่อนำหน่วยกิตและผลการศึกษาไปเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษานั้น โดยต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่สำนักทะเบียนและประมวลผลภายในเวลาที่สำนักทะเบียนและประมวลผลกำหนด

หมวด ๕ การลงทะเบียน

ส่วนที่ ๑ การลงทะเบียนแรกเข้า

ข้อ ๕๔ ผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาโดยมีสถานภาพการเป็นนิสิตต้องลงทะเบียนแรกเข้าโดยยื่นเอกสารและหลักฐานตามที่สำนักทะเบียนและประมวลผลกำหนด พร้อมทั้งลงทะเบียนเรียนและชำระค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมพิเศษ (ถ้ามี)

ส่วนที่ ๒ การลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๕๕ การลงทะเบียนเรียนจำแนกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

- (๑) การลงทะเบียนเรียนปกติ ให้กระทำก่อนวันเปิดเรียนของแต่ละภาคการศึกษา
- (๒) การลงทะเบียนเรียนสาย ให้กระทำภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาหรือภายในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน

กำหนดวัน เวลา และวิธีการลงทะเบียนเรียน ให้เป็นไปตามประกาศของสำนักทะเบียนและประมวลผล

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจลงทะเบียนเรียนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผลอาจอนุมัติให้มีการลงทะเบียนเรียนเป็นกรณีพิเศษได้

ข้อ ๕๖ การลงทะเบียนเรียนของนิสิตสามัญมัยอยู่ ๒ ลักษณะ อันได้แก่

- (๑) นิสิตสามัญมัยเต็มเวลา ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา และ หรือวิชาเลือก ในแต่ละภาคการศึกษาไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

(๒) นิสิตสามัญไม่เต็มเวลา ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา และ/หรือวิทยานิพนธ์ ในแต่ละภาคการศึกษาไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

สำหรับภาคฤดูร้อน นิสิตจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาและ/หรือวิทยานิพนธ์ได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต การลงทะเบียนเรียนซึ่งไม่เป็นไปตามความในวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผล

การลงทะเบียนเรียนรายวิชาในระดับปริญญาบัณฑิตตามที่กำหนดไว้ในประกาศบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีการประเมินผลแบบ S หรือ U เท่านั้น

ในกรณีที่นิสิตผู้ใดต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในระดับปริญญาบัณฑิต หรือบัณฑิตศึกษาเพื่อเสริมพื้นฐานและวิชาเหล่านั้นมีการประเมินผลเป็น S หรือ U นิสิตผู้นั้นจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาบังคับระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรที่เข้าศึกษาอย่างน้อย ๓ หน่วยกิตด้วย

ข้อ ๕๗ การลงทะเบียนเรียนของนิสิตทดลองศึกษามีอยู่ ๒ ลักษณะ อันได้แก่

(๑) นิสิตทดลองศึกษาเต็มเวลา ในภาคการศึกษาแรก ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา บังคับระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรที่เข้าศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

(๒) นิสิตทดลองศึกษาไม่เต็มเวลา ในภาคการศึกษาแรก ต้องลงทะเบียนเรียน รายวิชาบังคับระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรที่เข้าศึกษาไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

รายวิชาที่นิสิตทดลองศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาแรกนั้น ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด และต้องนำไปคำนวณแต้มเฉลี่ยสะสม

เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน นิสิตทดลองศึกษาต้องได้แต้มเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และได้สัญลักษณ์ S ในวิชาไม่นับหน่วยกิต จึงจะเปลี่ยนสถานภาพเป็นนิสิตสามัญได้

ข้อ ๕๘ นิสิตจะลงทะเบียนเรียนแบบร่วมฟังการบรรยายในรายวิชาหนึ่งรายวิชาใดได้ ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรก่อน หากรายวิชาใด จำกัดจำนวนผู้เข้าเรียน ให้พิจารณารับลงทะเบียนเรียนแบบร่วมฟังการบรรยายเป็นลำดับหลัง

ข้อ ๕๙ นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาได้ และเมื่อนิสิตได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ครบจำนวนหน่วยกิตตามที่หลักสูตรกำหนดแล้ว แต่ยังทำวิทยานิพนธ์ยังไม่แล้วเสร็จ นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ โดยไม่มีจำนวน หน่วยกิต และให้ชำระค่าเล่าเรียนเต็มจำนวน พร้อมทั้งค่าธรรมเนียมพิเศษ (ถ้ามี)

ข้อ ๖๐ นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนรายวิชาในสถาบันการศึกษาอื่นแทนรายวิชาที่ระบุใน หลักสูตรเพื่อนำมาคำนวณแต้มเฉลี่ยสะสมได้ไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของจำนวนหน่วยกิตรายวิชาในหลักสูตร ที่กำลังศึกษา โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการ บริหารคณะก่อนดำเนินการ

ในกรณีที่มีการจัดการศึกษาเป็นพิเศษ เช่น หลักสูตรร่วมข้ามสถาบัน ให้การลงทะเบียนเรียน เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น

ส่วนที่ ๓ การยกเว้นรายวิชา

ข้อ ๖๑ นิสิตอาจได้รับยกเว้นรายวิชาในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่ได้ หากเคยศึกษาและสอบผ่านรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเนื้อหาวิชาเทียบเท่ากับรายวิชาในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่นั้น โดยมีผลการศึกษาเป็น S หรือไม่ต่ำกว่า B หรือเทียบเท่า

รายวิชาที่ขอรับการยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วไม่เกิน ๕ ปี นับแต่ภาคการศึกษาถัดไปจากภาคการศึกษาที่ได้รับการประเมินผลของรายวิชาที่ขอยกเว้น

การยกเว้นรายวิชา ให้กระทำได้ไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาทั้งหมดในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่โดยไม่นับหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ และในกรณีที่หารจำนวนหน่วยกิตแล้วไม่ลงตัว ให้ปัดจุดทศนิยมทิ้ง เว้นแต่เป็นการยกเว้นรายวิชาในกรณีเปลี่ยนสาขาวิชาที่ศึกษาตามข้อ ๑๓๑ ให้กระทำได้โดยไม่จำกัดจำนวนหน่วยกิต

การขอยกเว้นรายวิชาต้องกระทำภายในภาคการศึกษาแรกที่นิสิตลงทะเบียนเรียน โดยต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะ ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจจัดให้มีการทดสอบความรู้ก่อนก็ได้

ข้อ ๖๒ ในกรณีที่มีการยกเว้นรายวิชา เมื่อนิสิตได้ศึกษาและสอบผ่านรายวิชาอื่นที่ไม่ได้รับยกเว้นในหลักสูตรที่กำลังศึกษาครบตามหลักสูตรแล้ว ให้ถือว่าได้ศึกษาและสอบผ่านรายวิชาในหลักสูตรครบถ้วนตามจำนวนหน่วยกิตรายวิชารวมในหลักสูตรนั้นแล้ว เว้นแต่จะมีการกำหนดให้ศึกษารายวิชาอื่นเพิ่มเติม

ส่วนที่ ๔ การเพิ่ม ลด ถอนรายวิชา

ข้อ ๖๓ การเพิ่ม ลด ถอนรายวิชา ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) การขอเพิ่มและลดรายวิชา ต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒ การลงทะเบียนเรียน

(๒) การขอเพิ่มรายวิชา ต้องกระทำภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา หรือภายในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน

(๓) การขอลดรายวิชา ต้องกระทำภายใน ๖ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา หรือภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน โดยรายวิชาที่ลดจะไม่ปรากฏในใบประมวลผลการศึกษา

(๔) การขอถอนรายวิชา ต้องกระทำภายหลัง ๖ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน ๑๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา หรือภายหลัง ๒ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน แต่ไม่เกิน ๔ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน โดยรายวิชาที่ถอนจะปรากฏในใบประมวลผลการศึกษา

(๕) การขอลดและขอถอนรายวิชา ต้องมีรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้นเหลืออยู่ไม่น้อยกว่า ๑ รายวิชา

ส่วนที่ ๕

การลงทะเบียนเรียนซ้ำ

ข้อ ๖๔ การลงทะเบียนเรียนซ้ำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) นิสิตที่ได้รับการประเมินผลเป็นสัญลักษณ์ D+, D, F, U หรือ W ในรายวิชา บังคับจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะได้รับสัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C หรือ S มิเช่นนั้น จะไม่สำเร็จการศึกษา

(๒) นิสิตที่ได้รับการประเมินผลเป็นสัญลักษณ์ D+, D, F, U หรือ W ในรายวิชา เลือกจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นแทนก็ได้ ถ้าจำเป็น

(๓) นอกจากกรณีตาม (๑) และ (๒) นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่ได้รับการประเมินผลเป็นสัญลักษณ์ C+ หรือ C อีกก็ได้

(๔) นิสิตอาจได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้ลงทะเบียนเรียนซ้ำได้ในรายวิชาเดิมที่มีเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับที่นิสิตได้เคยศึกษามาในการลงทะเบียนเรียนครั้งที่แล้ว

หมวด ๖

การสอนและการสอบ

ส่วนที่ ๑

การสอน

ข้อ ๖๕ การจัดการเรียนการสอน และการกำหนดตารางสอนและอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

ข้อ ๖๖ อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องเป็นอาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และมีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของ การศึกษาเพื่อรับปริญญา รวมทั้งต้องมีคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และหลักสูตรปริญญาโทต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรง ตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

(๒) สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

ให้อาจารย์ผู้สอนทำหน้าที่รับผิดชอบจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และประเมินผลการเรียน การสอนของรายวิชาในหลักสูตรที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๖๗ ในการทำวิทยานิพนธ์ ให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหนึ่งคนและรองเพื่อ ประโยชน์ในทางวิชาการ อาจมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมได้อีกไม่เกินสองคน

อาจารย์ประจำ ๑ คน ให้ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนิสิตหลักสูตรปริญญา
มหาบัณฑิตและหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิตได้ไม่เกิน ๕ คน เว้นแต่คณะกรรมการบริหารคณะ
พิจารณาแล้วเห็นว่า หลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนิสิตได้มากกว่า ๕ คน
อาจมอบหมายให้อาจารย์ประจำเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนิสิตในหลักสูตรนั้นเกินกว่า
๕ คนแต่ไม่เกิน ๑๐ คนได้

จำนวนนิสิตตามวรรคสอง ให้นับรวมนิสิตที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในเวลาเดียวกัน โดย
เริ่มนับเมื่อโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนิสิตได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะแล้ว

ข้อ ๖๘ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำ

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจเป็นอาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ หรือ
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกก็ได้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามวรรคหนึ่ง ต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาดุษฎีบัณฑิตหรือเทียบเท่าหรือดำรง
ตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน เว้นแต่
ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ

สำหรับหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักต้องมีผลงาน
ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ และเป็น
ผลงานที่ชี้ชัดว่าสามารถที่จะสนับสนุนการวิจัยของนิสิตได้

ในกรณีที่ เป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง อาจแต่งตั้ง
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักได้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการบริหารคณะ และเสนอคณะกรรมการบริหารบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณากลับกรอง
จากนั้นเสนอคณะกรรมการนโยบายวิชาการพิจารณาอนุมัติเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ ๖๙ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาการจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์แก่นิสิต และจัดให้มีการเสนอโครงร่าง
วิทยานิพนธ์ภายในเวลาที่กำหนด

(๒) รับผิดชอบและควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต ให้สอดคล้องกับโครงร่าง
วิทยานิพนธ์ที่สอบผ่านแล้ว และได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะ

(๓) ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นิสิตเกี่ยวกับเนื้อหาทางทฤษฎี แนวคิด และ
วิธีการศึกษาวิจัย รวมทั้งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

(๔) ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นิสิตเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์ และการใช้ภาษา

(๕) ติดตามการดำเนินงานวิจัยให้เป็นไปตามแผนงาน และรับผิดชอบประเมินผล
การทำวิทยานิพนธ์ และต้องรายงานความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตต่อคณะกรรมการ
บริหารหลักสูตรทุกภาคการศึกษา จนกว่าวิทยานิพนธ์จะแล้วเสร็จ

(๖) ให้ความเห็นชอบในการขอสอบวิทยานิพนธ์ของนิสิต

(๗) เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และเข้าสอบวิทยานิพนธ์ของนิสิต

(๔) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้และตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายวิชาการกำหนด

ข้อ ๗๐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบและควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตให้สอดคล้องกับโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่สอบผ่านแล้ว และได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะ

(๒) ร่วมให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นิสิตเกี่ยวกับเนื้อหาทางทฤษฎี แนวคิด และวิธีการศึกษาวิจัย รวมทั้งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

(๓) ร่วมให้คำแนะนำ และเป็นที่ปรึกษาแก่นิสิตเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์ และการใช้ภาษา

(๔) ร่วมติดตามการดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามแผนงาน และรับผิดชอบประเมินผลการทำวิทยานิพนธ์ จนกว่าวิทยานิพนธ์จะแล้วเสร็จ

(๕) เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และเข้าสอบวิทยานิพนธ์ของนิสิตในความดูแล

ส่วนที่ ๒

การสอบรายวิชา

ข้อ ๗๑ การสอบรายวิชาเป็นการสอบเพื่อวัดว่านิสิตมีความรู้ในรายวิชานั้น ซึ่งอาจเป็นการสอบข้อเขียนหรือการวัดผลการศึกษาโดยวิธีอื่น ทั้งนี้ ต้องประกาศให้นิสิตทราบล่วงหน้าตั้งแต่เริ่มเปิดภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อน

นิสิตต้องสอบรายวิชาทุกวิชาที่ลงทะเบียนเรียน เว้นแต่เป็นรายวิชาที่ลงทะเบียนแบบผู้ร่วมฟังการบรรยายหรือได้ถอนรายวิชานั้นอย่างถูกต้อง หรือเป็นกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

ข้อ ๗๒ นิสิตต้องมีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาศึกษาทั้งหมดของแต่ละรายวิชา จึงจะมีสิทธิเข้าสอบในรายวิชานั้นได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนให้เข้าสอบได้

ข้อ ๗๓ กำหนดการสอบประจำภาคการศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของคณะหรือประกาศของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะประกาศให้ทราบล่วงหน้า

กำหนดการสอบระหว่างภาคการศึกษา ให้อยู่ในดุลพินิจของอาจารย์ผู้สอนหรือของคณะ

ส่วนที่ ๓

การสอบประมวลความรู้

ข้อ ๗๔ การสอบประมวลความรู้สำหรับหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต (Comprehensive Examination) เป็นการสอบข้อเขียนและ/หรือสอบปากเปล่าในสาขาวิชาเอกและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อวัดความสามารถในการบูรณาการความรู้ที่ได้ศึกษาไปแล้วของนิสิต

การสอบประมวลความรู้ ให้กระทำโดยคณะกรรมการสอบประมวลความรู้

ข้อ ๗๕ คณะกรรมการสอบประมวลความรู้ ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย เป็นประธาน และอาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน เป็นกรรมการ และอาจมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอีก ๑ คนเป็นกรรมการก็ได้

ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอรายชื่อคณะกรรมการสอบประมวลความรู้ผ่านหัวหน้าภาควิชา เพื่อเสนอต่อคณบดีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

ข้อ ๗๖ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดให้มีการสอบประมวลความรู้อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง โดยให้ประกาศช่วงเวลาที่จัดสอบก่อนกำหนดการลงทะเบียนเรียนปกติของภาคการศึกษาต้น

ข้อ ๗๗ นิสิตจะเข้าสอบประมวลความรู้ได้ก็ต่อเมื่อสอบผ่านรายวิชาที่คณะที่นิสิตสังกัดประกาศให้เป็นรายวิชาที่ต้องสอบผ่านก่อนการสอบประมวลความรู้ ทั้งนี้ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ได้ลงทะเบียนครบถ้วนตามหลักสูตรเป็นต้นไป

ข้อ ๗๘ เมื่อได้ดำเนินการสอบประมวลความรู้แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการสอบประมวลความรู้รายงานผลการสอบต่อคณะกรรมการบริหารคณะ ผ่านประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และหัวหน้าภาควิชาโดยลำดับ ทั้งนี้ ภายใน ๒ สัปดาห์นับแต่วันที่เสร็จสิ้นการสอบ

ข้อ ๗๙ ผู้ที่เข้าสอบประมวลความรู้แล้ว ผลปรากฏว่า ได้สัญลักษณ์ U อาจลงทะเบียนสอบได้อีก ๑ ครั้ง ภายในภาคการศึกษาถัดไป เว้นแต่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเห็นว่า มีเหตุอันจำเป็นและสมควรที่จะได้รับการผ่อนผัน อาจลงทะเบียนสอบภายหลังกำหนดเวลาดังกล่าวได้ และหากผลปรากฏว่า ยังได้รับสัญลักษณ์ U อีก ให้ผู้นั้นพ้นสถานภาพการเป็นนิสิต

ส่วนที่ ๔

การสอบวัดคุณสมบัติ

ข้อ ๘๐ การสอบวัดคุณสมบัติสำหรับหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต (Qualifying Examination) เป็นการสอบวัดความรู้พื้นฐาน ทักษะเชิงวิเคราะห์ และศักยภาพของนิสิตในการทำงานวิจัยโดยอิสระ เพื่อแสดงถึงศักยภาพและความพร้อมของนิสิตที่จะศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิต

การสอบวัดคุณสมบัติ ให้กระทำโดยคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ

ข้อ ๘๑ คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ ให้มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย เป็นประธาน อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน อาจารย์ประจำหรืออาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อย ๑ คน เป็นกรรมการ และอาจมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นกรรมการอีกก็ได้

ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอรายชื่อคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติต่อคณบดีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

ข้อ ๘๒ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดให้มีการสอบวัดคุณสมบัติ อย่างน้อยปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง โดยให้ประกาศช่วงเวลาที่จัดสอบก่อนกำหนดการลงทะเบียนเรียนปกติของภาคการศึกษาต้น

ข้อ ๘๓ การสอบวัดคุณสมบัติ ให้กระทำโดยการสอบข้อเขียน และจะมีการสอบปากเปล่าด้วยหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๘๔ นิสิตจะสามารถเข้าสอบวัดคุณสมบัติได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้ลงทะเบียนรายวิชาการสอบวัดคุณสมบัติในภาคการศึกษาที่จะสอบวัดคุณสมบัติ รวมทั้งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาโทหรือวุฒิปริญญาตรีที่มีผลการเรียนระดับปริญญาเกียรตินิยมขึ้นไป สามารถลงทะเบียนสอบวัดคุณสมบัติได้ตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(๒) นิสิตที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าระดับปริญญาเกียรตินิยม ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๑๒ หน่วยกิต และมีแต้มเฉลี่ยสะสม ๓.๕ ขึ้นไป จึงจะลงทะเบียนสอบวัดคุณสมบัติได้

ข้อ ๘๕ นิสิตต้องสอบวัดคุณสมบัติและได้สัญลักษณ์ S ภายในกำหนดระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรปริญญาตรีที่มีใช้หลักสูตรแบบต่อเนื่อง ภายใน ๔ ภาคการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา สำหรับนิสิตเต็มเวลา หรือภายใน ๖ ภาคการศึกษา สำหรับนิสิตไม่เต็มเวลา

(๒) หลักสูตรแบบต่อเนื่อง

(ก) นิสิตที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาโทหรือวุฒิปริญญาตรีที่ประสงค์จะเข้าสู่หลักสูตรปริญญาตรี ภายใน ๓ ภาคการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา สำหรับนิสิตเต็มเวลา หรือภายใน ๔ ภาคการศึกษา สำหรับนิสิตไม่เต็มเวลา

(ข) นิสิตที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาตรี ภายใน ๔ ภาคการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา สำหรับนิสิตเต็มเวลา หรือภายใน ๖ ภาคการศึกษา สำหรับนิสิตไม่เต็มเวลา

ระยะเวลาในระหว่างที่ลาพักตามข้อ ๑๓๕ (๑) (๒) และ (๕) มิให้นับรวมเป็นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารคณะ อาจกำหนดให้นิสิตในหลักสูตรต้องสอบวัดคุณสมบัติและได้สัญลักษณ์ S ก่อนกำหนดระยะเวลาดังตามวรรคหนึ่งได้ โดยต้องประกาศก่อนการรับนิสิตเข้าศึกษา

ข้อ ๘๖ เมื่อได้ดำเนินการสอบวัดคุณสมบัติแล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ รายงานผลการสอบต่อคณะกรรมการบริหารคณะ ผ่านประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและหัวหน้าภาควิชาโดยลำดับ ทั้งนี้ ภายใน ๒ สัปดาห์นับแต่วันที่เสร็จสิ้นการสอบ

ข้อ ๘๗ ผู้ที่เข้าสอบวัดคุณสมบัติแล้ว ผลปรากฏว่า ได้สัญลักษณ์ B อาจลงทะเบียนสอบได้อีก ๑ ครั้ง

ส่วนที่ ๔

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์

ข้อ ๘๘ การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ เป็นการสอบวัดความรู้ความเข้าใจของนิสิตในเรื่องที่เกี่ยวกับประเด็นปัญหา ระเบียบวิธีการวิจัย วิธีการและเทคนิคที่ใช้ในการแก้ปัญหาทางงานวิจัย

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต ต้องมีการสอบความรู้พื้นฐานและความรู้เชิงลึกที่จำเป็นในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อให้แน่ใจว่านิสิตมีความรู้ที่จำเป็นเพียงพอในการทำงานวิจัย

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ให้กระทำโดยคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกร่วมเป็นกรรมการด้วยหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๘๙ คณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ทั้งในระดับปริญญามหาบัณฑิตและปริญญาดุษฎีบัณฑิต ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ซึ่งมีอยู่ ๒ ลักษณะ อันได้แก่

(๑) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรทำหน้าที่คณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์

(๒) คณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์เล่มใดเล่มหนึ่งโดยเฉพาะ

ข้อ ๙๐ ให้คณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สอบวัดความรู้ความเข้าใจของนิสิตโดยพิจารณาขอบเขตของงานวิจัยให้สอดคล้องกับระยะเวลาในการทำวิจัยและประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

(๒) เสนอผลการสอบต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารคณะเพื่อพิจารณาโดยลำดับ

ข้อ ๙๑ นิสิตต้องเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรตามหลักเกณฑ์และภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการบริหารคณะกำหนด

โครงร่างวิทยานิพนธ์ของนิสิต พร้อมทั้งรายชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามข้อ ๘๘ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารคณะโดยลำดับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการบริหารคณะกำหนด

หลักเกณฑ์และกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้จัดทำเป็นประกาศของคณะ

ข้อ ๙๒ นิสิตต้องได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการบริหารคณะกำหนด และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) สำหรับหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต ภายใน ๒ ปีการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(๒) สำหรับหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภายใน ๓ ปีการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(๓) สำหรับหลักสูตรแบบต่อเนื่อง นิสิตในหลักสูตรปริญญาตรีที่เรียนจบแล้วจะสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์เมื่อใดก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อ ๙๗ (๒)

(๔) สำหรับนิสิตไม่เต็มเวลาให้มีระยะเวลา ๑.๕ เท่าของกำหนดเวลาตาม (๑) และ (๒)

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารคณะ อาจกำหนดให้นิสิตในหลักสูตรต้องสอบและได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ โดยต้องประกาศก่อนการรับนิสิตเข้าศึกษา

นิสิตที่มีได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้พ้นสถานภาพการเป็นนิสิต เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็นและสมควร คณะกรรมการบริหารคณะอาจขยายกำหนดเวลาต่อไปอีก ๑ ภาคการศึกษาได้

ข้อ ๙๓ เมื่อโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้รับอนุมัติแล้ว ให้คณะจัดทำประกาศหัวข้อวิทยานิพนธ์ ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งรายชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ส่งให้บัณฑิตวิทยาลัยและเผยแพร่ต่อไป

การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารคณะโดยลำดับ จากนั้นให้แจ้งบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อทราบ

ส่วนที่ ๖

การสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๙๔ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ สำหรับหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต ให้มีจำนวนตั้งแต่ ๓ ถึง ๕ คน และสำหรับหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต ให้มีจำนวนตั้งแต่ ๕ ถึง ๗ คน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือผู้ที่ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ในกรณีเช่นนี้ ให้นับเป็น ๑ คน

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก อย่างน้อย ๑ คน

สำหรับหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต อาจแต่งตั้งอาจารย์ประจำเป็นกรรมการด้วยก็ได้ แต่สำหรับหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต ต้องแต่งตั้งอาจารย์ประจำอย่างน้อย ๒ คน เป็นกรรมการด้วย

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ อาจมีการแต่งตั้งกรรมการให้มีจำนวนมากกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งได้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จะทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์มิได้

ข้อ ๙๕ ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(๒) มีคุณวุฒิการศึกษาปริญญาดุษฎีบัณฑิตหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ

(๓) มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

ข้อ ๔๖ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ มีหน้าที่ตรวจอ่านวิทยานิพนธ์ ประชุมปรึกษา ระหว่างกรรมการในวันสอบวิทยานิพนธ์ และทดสอบความรู้ผลิตด้วยการซักถามหรือด้วยวิธีการใด ๆ รวมทั้งอนุมัติการปรับเปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อแนวทางการวิจัยที่ได้รับอนุมัติไว้ ก่อนหน้านั้น

ในกรณีที่มีการปรับเปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์ ประธานคณะกรรมการสอบต้องแจ้งให้บัณฑิต วิทยาลัยและสำนักทะเบียนและประมวลผลทราบด้วย

ข้อ ๔๗ นิสิตจะสอบวิทยานิพนธ์ได้ ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

(๒) โครงร่างวิทยานิพนธ์ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะเป็นเวลา ไม่น้อยกว่า ๖๐ วันก่อนวันสอบวิทยานิพนธ์

(๓) มีหลักฐานแสดงว่า ได้ส่งบทความวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ให้ วารสารทางวิชาการพิจารณาเพื่อการตีพิมพ์แล้ว หรือได้รับการตอบรับให้ไปเสนอผลงานต่อที่ประชุม วิชาการแล้ว ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐๓ หรือข้อ ๑๐๕ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๘ นิสิตที่ประสงค์จะสอบวิทยานิพนธ์ ให้ส่งร่างวิทยานิพนธ์ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เห็นชอบแล้วแก่บัณฑิตวิทยาลัย เป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ก่อนยื่นคำร้องขอ นัดสอบวิทยานิพนธ์

เมื่อผ่านการตรวจรูปแบบจากบัณฑิตวิทยาลัยแล้ว ให้นิสิตยื่นคำขอนัดสอบวิทยานิพนธ์โดย ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อคณะ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ บริหารหลักสูตรกำหนด แต่ทั้งนี้ วันยื่นคำขอนัดสอบต้องห่างจากวันสอบวิทยานิพนธ์เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์

ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดทำประกาศแจ้งกำหนดวันสอบ ปิดประกาศไว้ให้ทราบ โดยทั่วกัน ซึ่งต้องกระทำก่อนวันสอบเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์

ข้อ ๔๙ การสอบวิทยานิพนธ์ให้กระทำโดยเปิดเผย และบุคคลภายนอกอาจเข้าร่วม สังเกตการณ์การสอบวิทยานิพนธ์ได้ เว้นแต่มีความจำเป็นต้องพิทักษ์ข้อมูลส่วนหนึ่งส่วนใดของ วิทยานิพนธ์ไว้เป็นความลับ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจสั่งเป็นอย่างอื่นได้

ในวันสอบวิทยานิพนธ์ ต้องมีจำนวนประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์รวมกันไม่น้อย กว่า ๓ คน สำหรับหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต และไม่น้อยกว่า ๕ คน สำหรับหลักสูตรปริญญาตรี บัณฑิตมาดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์ จึงจะถือว่าการสอบนั้นมีผลสมบูรณ์ ถ้ามีจำนวนประธานและ กรรมการไม่ครบ ให้เลื่อนการสอบในครั้งนั้นออกไป

ในกรณีที่มิเหตุสุดวิสัยทำให้ประธานหรือกรรมการไม่อาจเข้าร่วมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ อาจมีการจัดสอบวิทยานิพนธ์ผ่านเครือข่ายระบบสารสนเทศ หรืออาจมีการประเมินวิทยานิพนธ์ เป็นลายลักษณ์อักษร โดยต้องชี้แจงเหตุผลและแจ้งผลการประเมินต่อประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ล่วงหน้าก่อนเวลาสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๑๐๐ เมื่อการสอบวิทยานิพนธ์สิ้นสุดลง ให้คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ประชุมร่วมกัน เพื่อพิจารณาและประเมินผลการสอบเป็นการลับ จากนั้นให้ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รายงานผลการสอบต่อคณะกรรมการบริหารคณะ ผ่านประธานกรรมการบริหารหลักสูตรและหัวหน้าภาควิชา ภายใน ๒ สัปดาห์นับแต่วันสอบวิทยานิพนธ์ โดยต้องแจ้งผลการสอบวิทยานิพนธ์แก่นิสิต ภายใน ๓ สัปดาห์นับแต่วันสอบวิทยานิพนธ์

การประเมินผลการสอบวิทยานิพนธ์ ให้ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์มีคะแนนเสียงคนละหนึ่งเสียง ยกเว้นกรณีของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ให้นับรวมกันเป็นหนึ่งเสียง โดยให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ในการวินิจฉัย ในกรณีที่มิฉะนั้นเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารหลักสูตร เห็นสมควรกำหนดวิธีการประเมินผลการสอบวิทยานิพนธ์ไว้เป็นอย่างอื่น โดยต้องประกาศให้ทราบเป็นการล่วงหน้า

ส่วนที่ ๗

รูปแบบ ลิขสิทธิ์ และการเผยแพร่ผลงาน

ข้อ ๑๐๑ รูปแบบของวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามคู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์ที่บัณฑิตวิทยาลัย กำหนด

นิสิตต้องส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ให้แก่บัณฑิตวิทยาลัยตามจำนวน วิธีการ และภายในเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย ในแต่ละปีการศึกษา

ภายใต้บังคับความในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ ระยะเวลาการศึกษา นิสิตที่ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ภายหลังกำหนดเวลาตามวรรคสอง จะไม่สำเร็จการศึกษาในภาคการศึกษานั้น และต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ในภาคการศึกษาถัดไปด้วย

ข้อ ๑๐๒ ลิขสิทธิ์ในวิทยานิพนธ์และผลงานการค้นคว้าอิสระเป็นของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐๓ บทความวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต และผลงานการค้นคว้าอิสระของนิสิตในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตแผน ข กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรือยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์

ข้อ ๑๐๔ บทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต ต้องได้รับการตีพิมพ์หรือได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและวิทยาศาสตร์กายภาพ

(ก) หลักสูตรแบบ ๑ ต้องเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการจำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งต้องเป็นวารสารระดับนานาชาติอย่างน้อย ๑ ฉบับ

(ข) หลักสูตรแบบ ๒ ต้องเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติจำนวน ๑ ฉบับ

(๒) กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ต้องตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น หรือเป็นวารสารทางวิชาการที่มีการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

(ก) หลักสูตรแบบ ๑ ต้องเผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ อย่างน้อย ๒ ฉบับ

(ข) หลักสูตรแบบ ๒ ต้องเผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๐๕ ในกรณีที่เป็นวินยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ อาจถือการจดทะเบียนสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแทนการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการตามข้อ ๑๐๓ หรือข้อ ๑๐๔ ได้ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการบริหารบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควร

ข้อ ๑๐๖ การตีพิมพ์หรือการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือการเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์ตามข้อ ๑๐๓ หรือข้อ ๑๐๔ แล้วแต่กรณี เป็นเงื่อนไขในการสำเร็จการศึกษา และต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ ของข้อบังคับนี้

หมวด ๗ การประเมินผลการศึกษา

ส่วนที่ ๑ ระดับการประเมิน

ข้อ ๑๐๗ การประเมินผลการสอบวิทยานิพนธ์ ให้มี ๔ ระดับดังนี้

- (๑) ดีมาก (Very Good)
- (๒) ดี (Good)
- (๓) ผ่าน (Pass)
- (๔) ตก (Fail)

ข้อ ๑๐๘ การประเมินผลการสอบของแต่ละรายวิชา ให้กระทำเป็นสัญลักษณ์ซึ่งมีความหมายและแต้มประจำ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย	แต้มประจำ
A	ผลการประเมินชั้นดีเลิศ (Excellent)	๔.๐
B ⁺	ผลการประเมินชั้นดีมาก (Very Good)	๓.๕
B	ผลการประเมินชั้นดี (Good)	๓.๐
C ⁺	ผลการประเมินชั้นค่อนข้างดี (Fairly Good)	๒.๕
C	ผลการประเมินชั้นพอใช้ (Fair)	๒.๐
D ⁺	ผลการประเมินชั้นค่อนข้างอ่อน (Poor)	๑.๕
D	ผลการประเมินชั้นอ่อน (Very Poor)	๑.๐
F	ผลการประเมินชั้นตก (Fail)	๐.๐
I	การวัดผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)	-
P	การสอนยังไม่สิ้นสุด (In Progress)	-
S	ผลการประเมินเป็นที่พอใจ (Satisfactory)	-
U	ผลการประเมินไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)	-
V	ร่วมฟังการบรรยาย (Visitor)	-
W	การถอนรายวิชาโดยได้รับอนุมัติ (Withdrawn)	-
M	นิสิตขาดสอบ (Missing)	-
X	ยังไม่ได้รับผลการประเมิน (No Report)	-

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์การให้สัญลักษณ์ผลการศึกษา

ข้อ ๑๐๙ การประเมินผลการศึกษา ให้กระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อน แต่ละภาคตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงการประเมินผลการศึกษา ต้องกระทำภายในภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษาที่มีการประเมินผล โดยต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะ

ข้อ ๑๑๐ การให้สัญลักษณ์ A, B⁺, B, C⁺, C, D⁺, D และ F จะกระทำโดยคณะกรรมการ
ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการประเมินผลการศึกษารายวิชาที่นิสิตเข้าสอบ หรือมีการประเมินผลงานของนิสิต

(๒) เมื่อเปลี่ยนจาก I โดยมีการประเมินผลภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไปที่นิสิตลงทะเบียนเรียน

(๓) เมื่อเปลี่ยนจาก M, P, หรือ X

ข้อ ๑๑๑ นอกเหนือจากกรณีตามข้อ ๑๑๐ แล้ว สัญลักษณ์ F จะให้ได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ในรายวิชาที่อาจารย์ผู้สอนไม่ยินยอมให้นิสิตเข้าสอบ

(๒) เมื่อนิสิตกระทำการทุจริตในการสอบ หรือทำผิดระเบียบหรือข้อบังคับ หรือคำสั่งเกี่ยวกับการสอบที่มหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา หรือหลักสูตรใช้บังคับอยู่ และคณะกรรมการบริหารคณะเห็นว่าเป็นการทำผิดในข้อสำคัญจนสมควรได้ F

(๓) เมื่อเปลี่ยนจาก I ในกรณีที่ไม่มีผลการประเมินผลการศึกษา หรือผลงานภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไปที่นิสิตลงทะเบียนเรียน

(๔) เมื่อเปลี่ยนจาก M ในกรณีที่นิสิตไม่สามารถแสดงหลักฐานที่สมบูรณ์ในการขาดสอบได้ภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไป

ข้อ ๑๑๒ การให้สัญลักษณ์ I จะกระทำได้เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) นิสิตป่วยก่อนที่การเรียนในภาคการศึกษานั้นจะสิ้นสุด และยังไม่หายจนกระทั่งถึงกำหนดการสอบเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทุกรายวิชาได้ และคณะกรรมการพิจารณาข้อร้องเรียนกับความเห็นของอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นและหัวหน้าภาควิชาแล้ว เห็นสมควรให้ I เมื่อการศึกษาของนิสิตผู้นั้นขาดเนื้อหาเพียงเล็กน้อย และไม่ใช้ส่วนสำคัญ

(๒) นิสิตได้ศึกษามาจนสิ้นสุดภาคการศึกษาแล้ว และป่วยระหว่างการสอบ เป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ และคณะกรรมการพิจารณาข้อร้องเรียนกับความเห็นของอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นและหัวหน้าภาควิชาแล้ว เห็นสมควรให้ I

(๓) นิสิตขาดสอบด้วยเหตุสุดวิสัย โดยได้ยื่นคำร้องต่อคณบดีโดยทันที และคณะกรรมการพิจารณาข้อร้องเรียนกับความเห็นของอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นและหัวหน้าภาควิชาแล้ว เห็นสมควรให้ I

(๔) นิสิตทำงานที่เป็นส่วนประกอบการศึกษายังไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ ผู้สอนเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา โดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชาและแจ้งให้สำนักทะเบียนและประมวลผลทราบเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมกับผลการศึกษาของนิสิตอื่น ที่ลงทะเบียนรายวิชานั้น

การเปลี่ยนจาก I ตาม (๑) และ (๒) อาจได้รับสัญลักษณ์การประเมินผลสูงสุดไม่เกิน B

ข้อ ๑๑๓ เมื่อมีกรณีตามข้อ ๑๑๒ (๑) หรือ (๒) ให้นิสิตยื่นคำร้องต่อคณบดีภายใน ๑ สัปดาห์ นับแต่วันที่นิสิตเริ่มป่วย หรือนับแต่วันที่พ้นจากอาการป่วยร้ายแรงซึ่งเป็นเหตุให้ไม่สามารถยื่นคำร้องได้ พร้อมด้วยใบรับรองแพทย์จากศูนย์บริการสุขภาพแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือจากสถานพยาบาลของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากสถานพยาบาลเอกชนที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง

ข้อ ๑๑๔ การให้สัญลักษณ์ P ในรายวิชาเรียน จะกระทำได้เมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่นิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่มีการสอนและ/หรือการทำงานต่อเนื่องกันไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา

ข้อ ๑๑๕ การให้สัญลักษณ์ S จะกระทำได้ ก็ต่อเมื่อผลการประเมินเป็นที่พอใจ เฉพาะในกรณีต่อไปนี้

(๑) ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่ามีการประเมินผลอย่างไม่เป็นลำดับขั้นหรือกำหนดไว้ว่าไม่นับหน่วยกิต

(๒) ในการประเมินผลการทำวิทยานิพนธ์ในแต่ละภาคการศึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(๓) ในการประเมินผลการสอบประมวลความรู้ โดยคณะกรรมการสอบประมวลความรู้

(๔) ในการประเมินผลการสอบวัดคุณสมบัติ โดยคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ

ข้อ ๑๑๖ การให้สัญลักษณ์ U จะกระทำได้ ก็ต่อเมื่อผลการประเมินรายวิชาหรือการทำวิทยานิพนธ์ หรือผลการสอบประมวลความรู้หรือการสอบวัดคุณสมบัติ ไม่เป็นที่พอใจ

ข้อ ๑๑๗ การประเมินผลการทำวิทยานิพนธ์ตามข้อ ๑๑๕ และข้อ ๑๑๖ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารคณะกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศของคณะและประกาศให้ทราบเป็นการล่วงหน้า

ข้อ ๑๑๘ การให้สัญลักษณ์ V จะกระทำได้เฉพาะในรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนเรียนเป็นผู้ร่วมฟังการบรรยาย และผู้สอนเห็นว่าได้ให้ความสนใจต่อการเรียนอย่างเพียงพอ

ข้อ ๑๑๙ การให้สัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนเรียนจะกระทำได้เมื่อพ้น ๖ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาหรือ ๒ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน เฉพาะกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) นิสิตได้ถอนรายวิชานั้น

(๒) นิสิตป่วยก่อนที่การเรียนในภาคการศึกษานั้นจะสิ้นสุดลง และยังคงป่วยอยู่จนกระทั่งถึงกำหนดการสอบ เป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ ทั้งนี้ ให้นิสิตปฏิบัติตามความในข้อ ๑๑๓ โดยอนุโลม

(๓) นิสิตลาพักการศึกษาโดยถูกต้อง

(๔) นิสิตถูกพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้นด้วยเหตุผลอื่นที่ไม่ใช่เพราะเหตุที่กระทำผิดข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเกี่ยวกับการสอบของหลักสูตร ภาควิชา คณะ และมหาวิทยาลัย

(๕) คณบดีอนุมัติให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I ตามข้อ ๑๑๒ (๑) (๒) หรือ (๓) หากปรากฏว่าการป่วยหรือเหตุสุดวิสัยยังไม่สิ้นสุดภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษานิสิตลงทะเบียนเรียน

(๖) ในรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนเรียนเป็นผู้ร่วมฟัง และผู้สอนเห็นว่าไม่ได้ให้ความสนใจต่อการเรียนอย่างเพียงพอ

(๗) ในรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนเรียนโดยมีระเบียบ เงื่อนไข หรือข้อกำหนดของหลักสูตร

ข้อ ๑๒๐ การให้สัญลักษณ์ M จะกระทำได้เฉพาะในรายวิชาที่นิสิตขาดสอบ แต่ยังไม่สามารถแสดงหลักฐานที่สมบูรณ์เกี่ยวกับเหตุในการขาดสอบได้

ข้อ ๑๒๑ การให้สัญลักษณ์ X จะกระทำเฉพาะในรายวิชาที่สำนักทะเบียนและประมวลผลยังไม่ได้รับรายงานการประเมินผลการศึกษาของรายวิชานั้นตามกำหนด

ส่วนที่ ๓ การคำนวณแต้มเฉลี่ย

ข้อ ๑๒๒ การคำนวณแต้มเฉลี่ยของนิสิตแต่ละราย ให้กระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา

ข้อ ๑๒๓ แต้มเฉลี่ยมี ๒ ประเภท ซึ่งคำนวณได้ดังต่อไปนี้

(๑) แต้มเฉลี่ยรายภาค ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนิสิตในแต่ละภาคการศึกษา โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตคำนวณกับแต้มประจำสัญลักษณ์ที่นิสิตได้ในแต่ละรายวิชาทุกครั้งเป็นตัวตั้งแล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตคำนวณรายภาค

(๒) แต้มเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนิสิตตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาที่มีการคิดคำนวณโดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตคำนวณกับแต้มประจำสัญลักษณ์ที่นิสิตได้รับในแต่ละรายวิชาทุกครั้งเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตคำนวณสะสม

ผลการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้นำไปรวมกับผลการศึกษาภาคศึกษาภาคถัดไปที่นิสิตผู้นั้นลงทะเบียนเรียนและมีหน่วยกิตคำนวณรายภาคเพื่อจำแนกสภาพนิสิต

หมวด ๘ การเปลี่ยนสถานภาพการศึกษา

ส่วนที่ ๑ หลักสูตรแบบต่อเนื่อง

ข้อ ๑๒๔ นิสิตจะเข้าสู่หรือเปลี่ยนระดับเข้าสู่ระดับปริญญาตรีบัณฑิตได้ ก็ต่อเมื่อ

(๑) สอบวัดคุณสมบัติและได้รับสัญลักษณ์ S ภายใน ๓ ภาคการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาสำหรับผู้เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาโทบัณฑิต หรือภายใน ๔ ภาคการศึกษาสำหรับผู้เข้าด้วยวุฒิปริญญาบัณฑิต

(๒) ผ่านเกณฑ์การทดสอบภาษาต่างประเทศตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายวิชาการกำหนด

ผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาบัณฑิตโดยไม่ได้รับปริญญาเกียรตินิยมต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๑๒ หน่วยกิต และสอบได้แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ และได้ดำเนินการตาม (๑) และ (๒) แล้ว

ข้อ ๑๒๕ นิสิตจะเข้าสู่ระดับปริญญาโทบัณฑิต เมื่อมีกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อนิสิตยื่นคำร้องขอเข้าสู่ระดับปริญญาโทบัณฑิต ภายใน ๒ สัปดาห์ของภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา หรือภายใน ๒ สัปดาห์นับแต่วันสิ้นภาคการศึกษาที่ ๒

(๒) ไม่ได้สัญลักษณ์ S ในการสอบวัดคุณสมบัติภายในกำหนดเวลาต่อไปนี้ นับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(ก) ๓ ภาคการศึกษา สำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาโทบัณฑิต

(ข) ๔ ภาคการศึกษา สำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาบัณฑิต

(๓) ได้สัญลักษณ์ U สองครั้งในการสอบวัดคุณสมบัติ และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้เปลี่ยนเข้าสู่ระดับปริญญาโทบัณฑิต

ข้อ ๑๒๖ เมื่อมีการอนุมัติให้เปลี่ยนระดับการศึกษา ให้โอนทุกรายวิชาที่นิสิตผู้นั้นได้ศึกษาแล้วไปเป็นรายวิชาในหลักสูตรที่เปลี่ยนเข้าศึกษา พร้อมทั้งสัญลักษณ์การประเมินผลการศึกษาที่ได้รับ และให้นำไปใช้คิดคำนวณผลการศึกษาตลอดหลักสูตร

ข้อ ๑๒๗ การนับระยะเวลาการศึกษาให้นับต่อเนื่องตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนระดับการศึกษา

ข้อ ๑๒๘ นิสิตที่เข้าสู่ระดับปริญญาตรีบัณฑิตแล้ว แต่พ้นสถานภาพการเป็นนิสิตระดับตรีบัณฑิต เพราะเหตุที่สอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ไม่ผ่าน หรือสอบวิทยานิพนธ์ตก อาจขอกลับเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตได้ โดยต้องยื่นคำร้องพร้อมใบสมัครเข้าศึกษาภายในภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษาที่พ้นสถานภาพการเป็นนิสิตในระดับปริญญาตรีบัณฑิต

ระยะเวลาการศึกษา ให้เริ่มต้นนับใหม่ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่กลับเข้าศึกษา

ให้โอนทุกรายวิชาที่นิสิตผู้นั้นได้ศึกษาแล้วไปเป็นรายวิชาในหลักสูตรที่ขอกลับเข้าศึกษา พร้อมทั้งสัญลักษณ์การประเมินผลการศึกษาที่ได้รับ และให้นำไปใช้คิดคำนวณผลการศึกษาตลอดหลักสูตร

ข้อ ๑๒๙ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพิจารณาการเข้าสู่ระดับการศึกษา การเปลี่ยนระดับการศึกษา และการขอกลับเข้าศึกษา จากนั้นให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการบริหารคณะเพื่อพิจารณาอนุมัติ และแจ้งสำนักทะเบียนและประมวลผลทราบภายใน ๒ สัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ

ส่วนที่ ๒

การเปลี่ยนสาขาวิชา

ข้อ ๑๓๐ นิสิตอาจขอเปลี่ยนสาขาวิชาเรียนเป็นสาขาวิชาอื่นภายในมหาวิทยาลัยได้ตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ โดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารคณะที่นิสิตสังกัดและที่นิสิตขอเปลี่ยนไปสังกัด

(๑) ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(๒) มีแต้มเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า ๓.๐๐

ข้อ ๑๓๑ นิสิตที่เปลี่ยนสาขาวิชาอาจได้รับยกเว้นรายวิชาที่ต้องศึกษาตามหลักสูตรได้ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการบริหารคณะกำหนด

ส่วนที่ ๓ การเปลี่ยนแผนการศึกษา

ข้อ ๑๓๒ นิสิตที่เข้าศึกษาในแผน ก ไม่สามารถย้ายไปศึกษาแผน ข ได้ แต่สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาในแผน ข อาจย้ายไปศึกษาแผน ก ได้ หากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรอนุมัติ จากนั้นให้แจ้งบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อทราบ

หมวด ๔ การลาพักการศึกษา

ข้อ ๑๓๓ นิสิตที่ประสงค์จะหยุดกิจกรรมด้านการศึกษา กับมหาวิทยาลัยเป็นการชั่วคราว ให้ยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาต่อคณบดี พร้อมทั้งหลักฐานอื่น ๆ ที่จำเป็น โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรก่อน เว้นแต่เป็นการลาพักในระหว่างทำวิทยานิพนธ์ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารคณะ

การยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำก่อนวันสุดท้ายของการสอบในภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อนนั้น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษา

การอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ให้กระทำได้ครั้งละไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาติดต่อกัน และหากยังมีความจำเป็นที่จะต้องลาพักการศึกษาต่อไป ให้ยื่นคำร้องใหม่

ข้อ ๑๓๔ เมื่อได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา นิสิตต้องชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนิสิตทุกภาคการศึกษาที่ลาพัก เว้นแต่นิสิตได้ชำระค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมอื่นในภาคการศึกษานั้นแล้ว

ในระหว่างการลาพักการศึกษา นิสิตจะไม่สามารถได้รับอนุญาตให้ใช้อุปกรณ์การศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย และไม่สามารถดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้

ข้อ ๑๓๕ การขอลาพักการศึกษา จะกระทำได้อีกต่อเมื่อนิสิตได้ลงทะเบียนเรียนมาแล้วอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษา และมีแต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ เว้นแต่มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
- (๒) ไปทำวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในต่างประเทศ
- (๓) เจ็บป่วยจนต้องเข้ารับรักษาตัวในสถานพยาบาลเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า ๓ สัปดาห์
- (๔) เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า ๓ สัปดาห์ตามคำสั่งแพทย์
- (๕) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนิสิต
- (๖) มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอย่างอื่น ทำให้ไม่สามารถศึกษาในภาคการศึกษา นั้นได้ โดยต้องมีหลักฐานยืนยันเหตุดังกล่าว

การลาพักการศึกษาตาม (๓) และ (๔) ต้องมีใบรับรองแพทย์จากศูนย์บริการสุขภาพแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือสถานพยาบาลของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาลเอกชนที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง และในกรณี (๓) ต้องมีสำเนาใบเสร็จรับเงินที่ระบุค่าห้องพักในสถานพยาบาลมาด้วย

ข้อ ๑๓๖ ให้นับระยะเวลาที่นิสิตลาพักการศึกษาอยู่ในระยะเวลาการศึกษานิสิตด้วย เว้นแต่เป็นการลาตามข้อ ๑๓๕ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕)

การลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓๕ (๒) โดยไม่นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษา ให้กระทำได้เพียงหนึ่งภาคการศึกษาเท่านั้น ส่วนเกินกว่าให้นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษานิสิต

การลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓๕ (๔) โดยไม่นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษา ให้กระทำได้เพียงหนึ่งปีการศึกษาเท่านั้น ส่วนเกินกว่าให้นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษานิสิต

ระยะเวลาที่ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓๕ (๔) และ (๖) อาจไม่นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษานิสิตได้ หากคณะกรรมการบริหารบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นควรอนุมัติ

หมวด ๑๐

การพ้นและการคืนสถานภาพนิสิต

ข้อ ๑๓๗ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ ให้นิสิตพ้นสถานภาพการเป็นนิสิต

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เมื่อศึกษาครบตามหลักสูตรและได้รับอนุมัติประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรแล้ว

(๔) เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาแล้ว ยังไม่ได้ลงทะเบียนเรียน หรือรักษาสถานภาพการเป็นนิสิต และชำระเงินค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าธรรมเนียมพิเศษ (ถ้ามี)

(๕) เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา นิสิตทดลองศึกษาได้แต้มเฉลี่ยต่ำกว่า ๓.๐๐ หรือได้รับสัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต

(๖) นิสิตสามัญได้แต้มเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๕๐ หรือได้แต้มเฉลี่ยรายภาคในภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาต่ำกว่า ๒.๕๐

(๗) นิสิตสามัญซึ่งได้แต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๒.๕๐ แต่ไม่ถึง ๓.๐๐ ซึ่งเรียกว่า “สภาพวิथाหัตถ์” เป็นเวลา ๒ ภาคการศึกษาติดต่อกัน

(๘) ได้รับสัญลักษณ์ U สองครั้ง ในการสอบประมวลความรู้

(๙) ได้รับสัญลักษณ์ U สองครั้ง ในการสอบวัดคุณสมบัติ เว้นแต่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรแบบต่อเนื่อง และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้เปลี่ยนเข้าสู่ระดับปริญญาโทบัณฑิต

(๑๐) เมื่อไม่สามารถสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้ภายในระยะที่กำหนด

(๑๑) เมื่อโครงร่างวิทยานิพนธ์ไม่ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะ
ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๑๒) เมื่อการประเมินผลการทำวิทยานิพนธ์ในแต่ละภาคการศึกษาได้สัญลักษณ์
U ติดต่อกันสองครั้ง ในกรณีที่มีการลาพักการศึกษาค้นกลาง ให้ถือว่า การได้สัญลักษณ์ U สองครั้งนั้น
เป็นการได้สัญลักษณ์ U สองครั้งติดต่อกัน

(๑๓) นิสิตสอบวิทยานิพนธ์ “ตก”

(๑๔) เมื่อลงทะเบียนเรียนครบระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่
๒ แล้ว แต่ยังไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้

(๑๕) เมื่อมหาวิทยาลัยสั่งให้พ้นสถานภาพการเป็นนิสิต เพราะเหตุที่ขาด
คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาในหลักสูตร หรือกระทำความผิดข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของคณะ
หรือมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการสอบหรือวินัยนิสิต

การลาออกตาม (๒) ให้ยื่นคำร้องต่อทะเบียนคณะ และต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี

กรณีตาม (๗) ให้นับทุกภาคการศึกษา เว้นแต่เป็นกรณีที่นิสิตได้ลาพักการศึกษา โดยผล
การศึกษาในภาคฤดูร้อนให้นำไปรวมกับผลการศึกษาในภาคการศึกษาถัดไปที่นิสิตผู้นั้นลงทะเบียน
เรียน

ข้อ ๑๓๘ นิสิตที่พ้นสถานภาพการเป็นนิสิตเพราะเหตุที่มีได้ลงทะเบียนเรียนหรือรักษา
สถานภาพการเป็นนิสิต และได้ชำระเงินภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๓๗ (๔) มาแล้วไม่เกิน ๑
ภาคการศึกษา อาจขอคืนสถานภาพการเป็นนิสิตได้ โดยต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดี

หมวด ๑๑

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๓๙ ผู้ที่จะมีสิทธิขอรับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรตามความในหมวดนี้ได้นั้น
ต้องมีคุณสมบัติและได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ลงทะเบียนเรียนและมีหน่วยกิตสอบได้ตามที่หลักสูตรกำหนด โดยได้แต้ม
เฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๒) ระยะเวลาการศึกษาไม่เกินระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และตาม
ความในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ ของข้อบังคับนี้

(๓) สำหรับหลักสูตรที่มีวิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา วิทยานิพนธ์หรือ
ส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับตีพิมพ์ ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ หรือเป็นกรณีอื่นที่คณะ
กรรมการบริหารบัณฑิตวิทยาลัยถือว่าได้มีการตีพิมพ์แล้วตามข้อ ๑๐๓ ข้อ ๑๐๔ และข้อ ๑๐๕

ข้อ ๑๔๐ นิสิตในหลักสูตรปริญญาโทหรือปริญญาเอก ก ต้องสอบผ่านการสอบวิชาและ/
หรือการสอบวิทยานิพนธ์ และปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ อย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
หรือตามที่คณะและมหาวิทยาลัยกำหนด จึงจะสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๔๑ นิสิตในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตแผน ข ต้องสอบผ่านการสอบรายวิชา และการสอบประมวลความรู้ และปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ อย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือตามที่คณะและ/หรือคณะกรรมการนโยบายวิชาการกำหนด จึงจะสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๔๒ นิสิตในหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตต้องสอบผ่านการสอบรายวิชาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การสอบวัดคุณสมบัติเพื่อเป็นผู้มีสิทธิเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ การสอบวิทยานิพนธ์ และปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ อย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือตามที่คณะและ/หรือคณะกรรมการนโยบายวิชาการกำหนด จึงจะสำเร็จการศึกษา

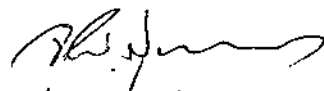
ข้อ ๑๔๓ นิสิตผู้มีความประพฤติครบถ้วนตามความในหมวดนี้ ต้องแสดงความจำนงขอรับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรต่อสำนักทะเบียนและประมวลผลภายในระยะเวลาที่กำหนด มิฉะนั้นจะต้องเสียค่าปรับตามประกาศของมหาวิทยาลัย และอาจไม่ได้รับการพิจารณาเสนอชื่อต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่ออนุมัติประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรในภาคการศึกษานั้น

ผู้ที่คณะกรรมการบริหารคณะเห็นชอบให้เป็นผู้สำเร็จการศึกษาภายในวันสุดท้ายของปีการศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติการสำเร็จการศึกษาแล้ว ให้มีสิทธิขึ้นรับพระราชทานปริญญาบัตรในปีการศึกษานั้น

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔๔ สำหรับนิสิตซึ่งเข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๑ ให้นำระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งประกาศและคำสั่งของคณะและมหาวิทยาลัยซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะที่นิสิตผู้นั้นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย มาใช้บังคับกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานิสิตผู้นั้นต่อไป จนกว่าจะพ้นสถานภาพการเป็นนิสิต

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์จรัส สุวรรณเวลา)

นายกสภามหาวิทยาลัย